

Oversendelsesbrev til selskapets eierkommuner

(Ordfører og kommunedirektør)

11. november 2020

ETABLERING AV NASJONALT INTERKOMMUNALT SELSKAP FOR Å ANSKAFFE, IMPLEMENTERE, DRIFTE OG FORVALTE NYTT SYSTEM FOR OPPDRAGSHÅNDTERING I ALLE LANDETS 110-SENTRALER.

Vedlegg

- Juridisk presisering fra det nasjonale anskaffelsesprosjektet, datert 11. november 2020
- Representantskapsak nr. 16/20, behandlet 6. november 2020

Bakgrunn

Det vises til sak om samme tema som ble behandlet i representantskapet til Salten Brann IKS, fredag den 6. november. Representantskapet vedtok å utsette behandlingen av saken slik at eierkommunene får tilstrekkelig tid til nødvendig saksbehandling og forankring i egen kommune.

Ny informasjon

Med bakgrunn i de spørsmål som ble stilt i representantskapet herunder; 1) myndighet til å tilslutte Salten Brann IKS som deleier til nasjonalt IKS samt 2) valg av deltaker fra Salten Brann IKS til representantskapet til nytt nasjonalt IKS, så har selskapet konferert med det nasjonale anskaffelsesprosjektet og deres juridiske ressurser. Den juridiske vurderingen er vedlagt.

Kommunal behandling og behandling i representantskapet

Det nasjonale anskaffelsesprosjektet ønsker å få på plass nødvendige formelle vedtak fra alle landets 110-sentraler (13 stk.) innen utgangen av år 2020. Det er selskapets ønske at representantskapet til Salten Brann IKS kan tilslutte seg dette samarbeidet iht denne fristen. Det gjennomføres derfor ekstraordinært representantskapsmøte den 18. desember 2020, kl. 0900 – kl. 1000. Vi ber om at eierkommunene behandler saken internt forut for dette møtet.

Vennlig hilsen

Per Gunnar Pedersen

Daglig leder og brannsjef

Salten Brann IKS

NOTAT

Til: Styringsgruppen for nytt oppdragshåndteringsverktøy for 110-sentralene v/Salten Brann IKS

Fra: Advokatfirmaet Føyen Torkildsen AS

Ansvarlig advokat: Vera Hovelsen

Dato: 11.11.2020

Vår ref.: 510268

UTDYPENDE OVERSENDELSE TIL EIERKOMMUNENE FOR SALTEN BRANN IKS

1. INNLEDNING

I forbindelse med behandling av sak om opprettelse av nasjonalt interkommunalt selskap (IKS) for nytt oppdragshåndteringsverktøy, «Nasjonalt kommunesamarbeid for 110-sentralene IKS» (heretter det nye IKSet), har representantskapet for Salten brann IKS bedt om en ytterligere redegjørelse for to særskilte punkter for forankring hos eierkommunene. Disse er:

1. Hvem skal delta i representantskapet på vegne av Salten Brann IKS?
2. Hvem skal vedta tilslutningen og med hvilken hjemmel?

Vi vil i det følgende søke å belyse noen vurderingstemaer som kan bidra med å besvare disse spørsmålene.

Innledningsvis kan det nevnes at utnevning av medlemmer til representantskapet reguleres av lov om interkommunale selskaper (IKS-loven) § 6. Av første ledd følger at:

«Selskapet skal ha et representantskap hvor samtlige deltakere er representert med minst én representant. Vedkommende kommunestyre eller fylkesting oppnevner selv sine representanter. Er et interkommunalt selskap deltaker, oppnevner selskapets representantskap dets representanter. Det skal oppnevnes minst like mange varamedlemmer som faste medlemmer. Hvis ikke annet er fastsatt i selskapsavtalen, velger representantskapet selv sin leder og nestleder.»

Representantskapet er et IKS sitt øverste formelle organ, men skal *ikke* representere selskapet. Det er styret som representerer selskapet utad i forhold til medkontrahtenter og offentlige myndigheter og innad i forhold til daglig leder og øvrig administrasjon i selskapet. Hovedprinsippet er likevel at representantskapet har siste ord i de saker hvor IKS-loven ikke har bestemmelser om at andre selskapsorgan, for eksempel styret, skal ha eksklusiv avgjørelsesmyndighet.

2. DELTAKERE I REPRESENTANTSKAPET PÅ VEGNE AV SALTEN BRANN IKS

Samfunnsbedriftene skriver i sin veiledning «Anbefalinger om eierstyring, selskapsledelse og kontroll» at «*Avhengig av selskapets formål, anbefales det som en hovedregel at kommunestyret oppnevner sentrale folkevalgte som selskapets eierrepresentanter i eierorganet. Eierstyring skal utøves innenfor rammen av kommunestyrets vedtak.*»

Det er altså det nye IKSet formål som bør være styrende for de kvalifikasjoner man etterspør hos medlemmene i representantskapet.

Det følger av den foreslåtte selskapsavtalen punkt 3 at det nye IKSet formål er «*å ivareta deltakernes behov, plikter og oppgaver vedrørende anskaffelse, implementering, forvaltning og drift av felles oppdragshåndteringsverktøy. Selskapets formål er også å ivareta deltakernes behov for andre relevante datasystemer, anskaffelse av teknisk infrastruktur og håndtering av felles opplæring for disse systemene for alle 110-sentralene.*»

Opprettelsen av det nye IKSet er således faglig begrunnet for å ivareta deltakernes felles og lovpålagte behov for nytt oppdragshåndteringsverktøy og effektivisere oppfølgingen av systemleverandøren av verktøyet. Dette tilsier at oppnevning av medlemmer til representantskapet for det nye IKSet også begrunnes faglig. Brannfaglig kompetanse bør således være sentralt i utnevningen. Det samme bør forståelse for prosjektets utvikling og generell verdiskapning være.

Det er videre et klart ønske at det nye IKSet skal være en tydelig motvekt til Direktoratet for sikkerhet og beredskap (DSB). Et felles landsdekkende selskap vil tale alle deltakernes sak og vil kunne gi en mer helhetlig kommunikasjon overfor DSB enn det som mange opplever i dag. Dette tilsier at det bør tilstrebes at flere av medlemmene av representantskapet bør ha innsikt i den nasjonale prosessen.

For interkommunale selskaper med et politisk formål, kan det det være et poeng at et representantskapsmedlem selv er folkevalgt for å kunne handle eller treffe beslutninger i tråd med deltakernes standpunkt. Samtidig kan politisk tilhørighet være en utfordring der det nye IKSet sitt beste ikke samsvarer med det ståstedet man politisk representerer.

I denne saken blir disse hensynene mindre fremtredende. Det nye IKSet skal i ikke ha en strategisk eller politisk rolle på vegne av deltakerne. Dette gjør at det kan anføres grunner for at ren politisk representasjon i representantskapet bør unngås. Dette betyr likevel ikke at det anbefales ikke å utnevne «politikere», men dette bør ikke være det eneste vurderingstemaet når deltakerne skal velge sin representant. Det må også tas i betraktning at politisk oppnevnte medlemmer gjerne kan ha flere verv og forpliktelser. Dermed kan det oppstå uheldige møtekollisjoner eller andre forhold som gjør det vanskelig eller umulig å være til stede i representantskapsmøtet.

3. HVEM SKAL VEDTA TILSLUTNINGEN OG MED HVILKEN HJEMMEL?

Hjemmelen for tilslutning finner vi i IKS-loven § 4:

«For interkommunalt selskap skal det opprettes en skriftlig selskapsavtale. For de enkelte deltakere skal kommunestyret eller fylkestinget selv vedta avtalen. For deltaker som er interkommunalt selskap, vedtas selskapsavtalen av representantskapet. Vedtaket krever tilslutning fra samtlige medlemmer av representantskapet med mindre annet er fastsatt i selskapsavtalen for det deltakende selskap.»

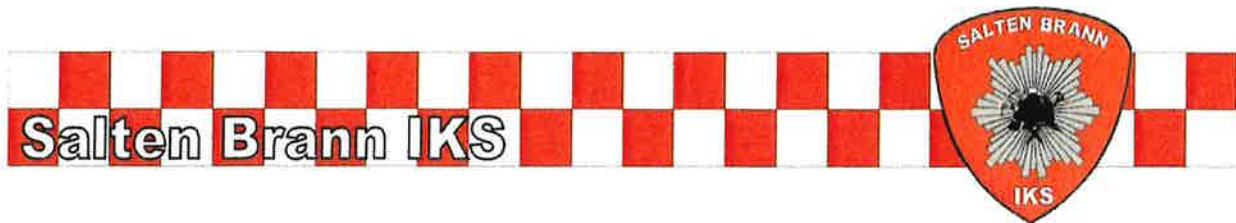
Det er altså kommunestyrene i kommunene der en deltaker er en vertskommune eller et kommunalt foretak og representantskapet for deltakerne som er et IKS som vedtar opprettelsen av det nye IKSet.

For Salten Brann IKS er det representantskapet som fatter vedtaket. Dette er fremkommer for øvrig også av deres selskapsavtale § 3 som blant annet sier at «*Selskapet skal inngå samarbeidsavtaler med kommuner, andre selskaper og virksomheter*».

Ved deltakelse i et IKS (eller annet selskap) er det naturlig at eierne er opptatt av eierstyring og selskapsledelse. Dette dreier seg i korte trekk om å etablere fornuftige retningslinjer som kan hjelpe til å forvalte selskapets ressurser på best mulig måte.

God eierstyring og selskapsledelse krever at det bygges opp et samspill mellom eierne, representantskapet styret og den daglige ledelsen. Dette samspillet forutsetter at organene er enige om hvilken retning virksomheten skal velge og hvilke forventinger partene har til måloppnåelse.

Det nye IKSet vil ha 13 eierorganer. Vi tenker det dermed er av betydning å sikre forutberegnelighet i eierstyringen slik at det nye IKSet ikke må forholde seg til 13 ulike styringssignaler. Å avklare eierstyring og kommunikasjonslinjene mellom det nye IKSet og deltakerne bør således være en oppgave for representantskapet i det nye IKSet å avklare snarest mulig etter opprettelse. Også det nye selskapets faglige fundament tilsier en mindre grad av eierstyring fra eierne, og at selskapets ledelsesorganer i stor grad utrustes med brannfaglig kompetanse for å ivareta selskapets formål, oppgaver og ansvar.

Styret – Salten Brann IKS

Styresak nr. 58/20

Rep. Skap sak nr. 16/20

Innstilling til representantskapet

5. oktober 2020

ETABLERING AV INTERKOMMUNALT SELSKAP FOR Å ANSKAFFE, IMPLEMENTERE, DRIFTE OG FORVALTE NYTT SYSTEM FOR OPPDRAGSHÅNDTERING I ALLE LANDETS 110-SENTRALER.

Vedlegg

- Utkast til selskapsavtale for nasjonalt kommunesamarbeid
- Veiledning til selskapsavtale
- Juridisk vurdering utført av advokatfirmaet Føyen Torkildsen AS

Organisering av den nasjonale nødmeldetjenesten for brann (110)

Nødmeldetjenesten for brann er et kommunalt ansvar og pr i dag er det det 13 110-sentraler i Norge. I 2016 fattet DSB¹ vedtak om «nye 110-regioner og samlokalisering av nødmeldetjenesten sammen med politiets operasjonssentraler. DSB har ikke lagt noen føringer for hvordan samarbeidet mellom kommunene innad i 110-regionene skal organiseres.

I dag har Salten Brann IKS for 110-sentralen i Nordland som dekker alle 41 kommuner i Nordland fylke. Øvrige kommuner i Nordland kjøper nødmeldetjenesten fra 110-Nordland som en kommersiell tjeneste regulert av kjøpsloven. 110-Nordland er samlokalisert på Albertmyra i Bodø kommune sammen med 112-OPS-Nordland og 113-AMK sentralen for region Salten og Lofoten.

Felles nasjonalt oppdragshåndteringsverktøy

Et velfungerende oppdragshåndteringssystem er nødvendig for at 110-sentralen skal kunne motta og registrere nødmeldinger, respondere hensiktsmessig på disse, alarmere innsatsressurser og støtte innsatsledelsen med informasjon.

Investeringen i dagens oppdragshåndteringssystem ble gjort av staten som en del av investeringen i nytt nødnett. Nødnett er et digitalt samband for politi, brannvesen, helsetjenesten og andre aktører med et beredskapsansvar. Den landsomfattende utbyggingen av nytt nødnett ble gjort i perioden 2010-2015. Av de tre nødsentralene 110, 112 og 113 var det kun 110-sentralene som fikk nytt oppdragshåndteringssystem som en del av den statlige utbyggingen. Etableringen av dette felles oppdragshåndteringssystemet har vært et viktig bidrag til å standardisere 110-tjenesten i Norge, forenkle sammenslåingsprosesser og sikre at det var mulig å få nasjonal statistikk gjennom statistikksystemet BRIS.

Dagens oppdragshåndteringsverktøy har nådd sin levertidsbegrensning og det er dermed behov for anskaffelse av nytt oppdragshåndteringssystem for alle landets 110-sentraler. Selv om staten

¹ Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap

finansierte dagens oppdragshåndteringssystem, blir systemene i 110-sentralene sett på som en del av det etats-spesifikke utstyret for brann- og redningstjenesten og inngår derfor ikke i det nødnettutstyret som staten har ansvaret for å reinvestere i. DSB har slått fast at anskaffelsen av nytt oppdragshåndteringssystem derfor er et kommunalt ansvar.

Nasjonalt prosjekt

For å opprettholde nasjonal standardisering og få en effektiv og sikker overgang til et nytt oppdragshåndteringssystem, er det etablert et felles landsomfattende prosjekt for anskaffelse, implementering, drift og forvaltning av et nytt system for alle 110-sentralene. En felles anskaffelse forventes å gi den laveste ressursbruken, den beste kvaliteten på systemet og en bedre kontraktsoppfølging enn dagens praksis. Prosjektet har bred representasjon fra fagmiljøet og gjennomføres i tett samarbeid med DSB. Forprosjektfasen av anskaffelsesprosessen styres formelt av Hamar kommune. Prosjektet får juridisk bistand og styringsgruppen ledes av brannsjefen i Oslo. Leverandør forventes å være valgt og kontrakt undertegnet i april 2021.

Etablering av nasjonalt kommunalt forvaltningsorgan

Det er nødvendig å opprette et felles nasjonalt kommunalt forvaltningsorgan som kan bekle rollen som kunde i avtalen med systemleverandøren samt fungere som felles kunderepresentant for alle 13 110-sentralene i Norge. Det foreslås derfor å opprette et interkommunalt selskap, kalt «Nasjonalt kommunesamarbeid for 110-sentralene IKS» med virkning tidlig i 2021.

Valget av interkommunalt selskap som samarbeidsform er gjort på bakgrunn av at det både er kommuner, kommunale foretak og interkommunale selskaper som vil stå som deltakere i samarbeidet. Det er tillegg viktig at forvaltningsorganet kan opptre som en selvstendig og effektiv kunde overfor leverandøren.

Formålet med opprettelsen av selskapet er at deltakerne skal:

- a) Gjennomføre en felles anskaffelse av et nytt felles oppdragshåndteringssystem med tilhørende teknisk infrastruktur.
- b) Ha en koordinert opplæring og implementering.
- c) Ha en felles forvaltning/oppfølging av avtalen med systemleverandøren.
- d) Ha en felles driftsavtale med DSB.

Det må velges en representant og vararepresentant til selskapets representantskap. Ettersom formålet med selskapet i høy grad er av faglig karakter, foreslås det at disse vervene dekkes av Salten Brann IKS.

Innskudd og finansiering

Deltakerne har eierandel, innskuddsplikt og deltakeransvar etter følgende modell (fastslått etter samme prinsipp som finansieringsmodellen i punkt 6.2 i forslag til selskapsavtale):

- a) 50 % fordeles likt mellom deltakerne.
- b) 50 % fordeles mellom deltakerne etter innbyggertall per 1. januar inneværende år.

Kapitaltilførsel til selskapet vil skje gjennom et kapitalinnskudd fra deltakerne ved stiftelse og som budsjettoverføringer for årlig drift vedtatt av representantskapet. Unntaksvis vil det også kunne bli fakturering av deltakerne for levering av tilganger til oppdragshåndteringssystemet og tjenester knyttet til dette. Innskuddsforpliktelsen ved stiftelse av selskapet for Salten Brann IKS er satt til

90 000 kroner. Innskuddsforpliktelsen skal dekke løpende kostnader ved oppstarten av virksomheten slik som lønn, kontor- og øvrige administrasjonskostnader og stiftelseskostnader.

Utgiftene til selve oppdragshåndteringssystemet vil bestå av en engangskostnad til lisenser, løpende utgifter i en kortere periode til implementering (prosjektkostnader), samt et årlig tilskudd til drift og forvaltning. Ved større versjonsoppdateringer på et senere tidspunkt kan det oppstå nye utgifter til implementering av disse. I tillegg til oppdragshåndteringssystemet, må det investeres i teknisk infrastruktur i form av en sentralisert serverløsning. Denne løsningen vil øke sikkerheten i systemene og legge til rette for å oppnå redundans mellom 110-sentralene.

Pr i dag kan det ikke anslås noen investeringskostnad, men det påregnes at det vil bli etablert en investeringskalkyle innen utgangen av år 2020. Dette vil basere seg på kostnadsanslag med bakgrunn fra leverandørforhandlingene. De samlede kostnader for drift og forvaltning forventes ikke å bli vesentlig annerledes enn de er i dag. Avtalen vil være forpliktende for deltakerne i avtaleperioden på 8 år pluss eventuelt utløste opsjoner.

Krav til eiervedtak

For at vedtaket om etablering skal være gyldig må samtlige eierrepresentanter til Salten Brann IKS stemme positivt for etablering av nasjonalt kommunalt selskap.

Styret innstiller til representantskapet å fatte følgende vedtak:

- 1. Representantskapet til Salten Brann IKS beslutter å tilslutte seg avtale om opprettelse av et nasjonalt interkommunalt selskap med formål å anskaffe, implementere, drifte og forvalte nytt oppdragshåndteringssystem i landets 110-sentraler.*
- 2. Representantskapet velger Daglig leder og brannsjef i Salten Brann IKS som Salten Brann IKS' sin representant til representantskapet i det nye selskapet. Som vararepresentant velges assisterende daglig leder og brannsjef i Salten Brann IKS.*

SELSKAPSAVTALE

for

Interkommunalt selskap

«Nasjonalt kommunesamarbeid for 110-sentralene IKS»

Dato: 6. oktober 2020

Innholdsfortegnelse

<u>1</u>	<u>FORETAKSNAVN</u>	<u>3</u>
<u>2</u>	<u>DELTAKERE</u>	<u>3</u>
2.1	HOVEDREGEL	3
2.2	OPSJON FOR NAMSOS KOMMUNE (110-SENTRALEN NAMSOS)	3
<u>3</u>	<u>SELSKAPETS FORMÅL</u>	<u>3</u>
<u>4</u>	<u>FORRETNINGSKONTOR</u>	<u>3</u>
<u>5</u>	<u>EIERANDEL, INNSKUDDSPLIKT OG DELTAKERANSVAR</u>	<u>4</u>
<u>6</u>	<u>ANDRE FORPLIKTELSER TIL SELSKAPET</u>	<u>4</u>
6.1	FULLMAKT	4
6.2	KOSTNADSFORDELING	4
6.3	ANSKAFFELES- OG DRIFTSKOSTNAD AV OPPDRAGSHÅNTERINGSVERKTØYET	5
6.4	FAKTURERING	5
6.5	LÅNEOPPTAK	5
<u>7</u>	<u>DEFINISJONER</u>	<u>5</u>
<u>8</u>	<u>TOLKNINGSPRINSIPPER</u>	<u>6</u>
<u>9</u>	<u>SELSKAPETS REPRESENTANTSKAP</u>	<u>6</u>
<u>10</u>	<u>REPRESENTANTSKAPETS MØTER</u>	<u>7</u>
<u>11</u>	<u>VALGKOMITE</u>	<u>7</u>
<u>12</u>	<u>SELSKAPETS STYRE OG DAGLIGE LEDELSE</u>	<u>7</u>
<u>13</u>	<u>STYRETS ARBEID</u>	<u>8</u>
<u>14</u>	<u>SELSKAPETS REPRESENTASJON UTAD</u>	<u>8</u>
<u>15</u>	<u>ARBEIDSGIVERANSVAR</u>	<u>8</u>
<u>16</u>	<u>REGNSKAP OG REVISJON</u>	<u>8</u>
<u>17</u>	<u>DRIFT AV SELSKAPET</u>	<u>8</u>
17.1	OVERORDNET	8
17.2	REFERANSEGRUPPEN	9
17.3	RESSURSER FRA DELTAKERNE	9
17.4	FORVALTNING	9
17.5	FORHOLDET TIL DELTAKERNES EKSISTERENDE IT-SYSTEMER	9
17.6	BRUKSRETT	10
<u>18</u>	<u>LOJALITET OG UTTREDEN</u>	<u>10</u>
<u>19</u>	<u>TAUSHETSPLIKT OG OFFENTLIGHET</u>	<u>10</u>
<u>20</u>	<u>MISLIGHOLD</u>	<u>11</u>
<u>21</u>	<u>TVISTER OG KONFLIKTLØSNING</u>	<u>11</u>
21.1	FORHANDLINGER OG MEKLING	11
21.2	DOMSTOLSBEHANDLING OG VERNETING	11
21.3	TVISTER MED TREDJEPART	11
<u>22</u>	<u>VARIGHET</u>	<u>11</u>
<u>23</u>	<u>SIGNATUR</u>	<u>12</u>

1 FORETAKSNAVN

Selskapets navn er «Nasjonalt kommunesamarbeid for 110-sentralene IKS».

Selskapet er et Interkommunalt selskap (IKS) opprettet i medhold av lov om interkommunale selskaper (IKS-loven) av 29.1.1999 nr. 6.

2 DELTAKERE

2.1 Hovedregel

Følgende er deltakere i selskapet (heretter omtalt som «deltakerne»):

Navn deltaker	110-sentral	Adresse
Sør-Varanger kommune	110-sentralen for Finnmark	Postboks 406, 9915 Kirkenes
Tromsø kommune	110-sentralen Troms	Forsøket, 9010 Tromsø
Salten Brann IKS	110-sentralen i Nordland	Olav V gate 200, 8070 Bodø
Namsos kommune*	110-sentralen Namsos	Jorunn Ekkers vei 4, 7801 Namsos
Midt-Norge 110-sentral IKS	110-sentralen i Trondheim	Sluppenveien 20, 7037 Trondheim
Ålesund kommune	Møre og Romsdal 110-sentral KF	Nedre Strandgate 50, 6005 Ålesund
Bergen kommune	110 Vest	Postboks 7700, 5020 Bergen
Rogaland brann og redning IKS	110-sentral Sør-Vest	Brannstasjonsveien 2, 4312 Sandnes
Arendal kommune	110-sentralen Agder	Åsbieveien 35, 4848 Arendal
Sør-Øst 110 IKS	110-sentralen i Tønsberg	Postboks 2073, 3103 Tønsberg
Oslo kommune	110-sentralen Oslo	Arne Garborgs plass 1, 0179 Oslo
Øst 110-sentral IKS	110-sentralen i Ski	Vestveien 16, 1400 Ski
Hamar Kommune	Alarmsentral Brann Innlandet	Vangsvegen 155, 2321 Hamar

* Namsos kommune har opsjon på tiltredelse av avtalen med systemleverandøren.

Ved samlokalisering av de to 110-sentralene Namsos og Trondheim vil de sammen utgjøre én deltaker/én tjenestemottaker.

2.2 Opsjon for Namsos kommune (110-sentralen Namsos)

Namsos kommune har opsjon til å tiltre avtalen med systemleverandøren. Bakgrunnen er at tidspunktet for samlokalisering med Midt-Norge 110-sentral IKS er nært forestående, men ikke endelig fastslått. Eventuell utløsning av opsjon beslattes innen utløpet av 2020.

3 SELSKAPETS FORMÅL

Selskapets formål er å ivareta deltakernes behov, plikter og oppgaver vedrørende anskaffelse, implementering, forvaltning og drift av felles oppdragshåndteringsverktøy. Selskapets formål er også å ivareta deltakernes behov for andre relevante datasystemer, anskaffelse av teknisk infrastruktur og håndtering av felles opplæring for disse systemene for alle 110-sentralene.

4 FORRETNINGSKONTOR

Selskapets forretningskontor skal ligge i Oslo kommune.

5 EIERANDEL, INNSKUDDSPLIKT OG DELTAKERANSVAR

Deltakerne har eierandel, innskuddsplikt og deltakeransvar etter følgende modell (fastslått etter samme prinsipp som finansieringsmodellen i punkt 6.2):

- 50 % fordeles likt mellom deltakerne.
- 50 % fordeles mellom deltakerne etter innbyggertall per 1. januar inneværende år.

Dette gir følgende fordeling av eierandel, deltakeransvar og innskuddsplikt på tidspunkt for signering:

Navn deltaker	Eierandel og ansvar med Namsos	Eierandel og ansvar dersom Namsos ikke utløser opsjon, jf. punkt 2.2	Innskudd med Namsos	Innskudd dersom Namsos ikke utløser opsjon, jf. punkt 2.2
Sør-Varanger kommune	5	5	75 000 kr	75 000 kr
Tromsø kommune	5	6	75 000 kr	90 000 kr
Salten Brann IKS	6	6	90 000 kr	90 000 kr
Namsos kommune*	5	0	75 000 kr	0 kr
Midt-Norge 110-sentral IKS	7	8	105 000 kr	120 000 kr
Ålesund kommune	6	7	90 000 kr	105 000 kr
Bergen kommune	10	10	150 000 kr	150 000 kr
Rogaland brann og redning IKS	8	9	120 000 kr	135 000 kr
Arendal kommune	7	7	105 000 kr	105 000 kr
Sør-Øst 110 IKS	10	10	150 000 kr	150 000 kr
Oslo kommune	13	13	195 000 kr	195 000 kr
Øst 110-sentral IKS	11	11	165 000 kr	165 000 kr
Hamar kommune	7	8	105 000 kr	120 000 kr
Eierandel/ansvar	100	100	-	-
Total selskapskapital	-	-	1 500 000 kr	1 500 000 kr

* Namsos kommune har opsjon på tiltredelse av avtalen med systemleverandøren, jf. punkt 2.2.

Selskapet skal opprettholde en egenkapital på et nivå som er hensiktsmessig for å ivareta selskapets drift.

6 ANDRE FORPLIKTELSER TIL SELSKAPET

6.1 Fullmakt

Deltakerne gir styret i selskapet fullmakt til å inngå avtaler som er nødvendige for oppfyllelse av selskapets formål.

Deltakerne gir styret i selskapet fullmakt til å inngå avtale vedrørende drift av nytt oppdrags håndteringsverktøy.

6.2 Kostnadsfordeling

Deltakerne fordeler alle kostnader mellom seg etter følgende modell:

- 50 % av samlet kostnad fordeles likt mellom deltakerne.
- 50 % av samlet kostnad fordeles mellom deltakerne etter innbyggertall per 1. januar inneværende år.

Deltakerne dekker selv kostnader til å stille ressurser til disposisjon for å oppfylle sine plikter i henhold til selskapsavtalen, herunder reise, opphold og oppmøte i møter.

I tillegg til kostnader som påløper for anskaffelse av oppdragshåndteringsverktøy, oppfølging av avtalen med systemleverandøren og denne selskapsavtalen, samt og andre varer og tjenester nødvendig for å oppnå selskapets formål, kommer kostnader til daglig leder og eventuelt egne og innleide ressurser. Disse kostnadene og øvrige generelle administrasjonskostnader vil bli fakturert som et påslag til de øvrige kostnadene.

6.3 Anskaffelses- og driftskostnad av oppdragshåndteringsverktøyet

Selskapet vil være avtalepart i leverandøravtale med systemleverandøren, og vil hefte utad for alle forpliktelser i leverandøravtalen.

Deltakerne plikter å finansiere anskaffelsen av oppdragshåndteringsverktøy i henhold til finansieringsmodellen i punkt 6.2, samt å kjøpe tilgang til systemet, opplæring, drift og vedlikehold av oppdragshåndteringsverktøyet så lenge de er deltakere i selskapet. Kostnadene består av kjøpesum, implementeringskostnader og kostnader til drift og vedlikehold av verktøyet. Selskapet fakturerer den enkelte deltaker i henhold til finansieringsmodellen.

Særlige implementeringskostnader som kun vedkommer egen 110-sentral holdes utenfor fordelingen over og belastes direkte til denne. Ved uenighet om hva som er særlige implementeringskostnader, skal referansegruppen avgjøre dette.

6.4 Fakturering

Leverandører av varer og tjenester fakturerer selskapet.

Selskapet fakturerer deltakerne i samsvar med modellen i punkt 6.2. Faktureringen vil skje med en slik hyppighet at selskapet løpende sikrer sin likviditet.

Det er ikke adgang for en deltaker å holde tilbake betaling til selskapet, uavhengig av årsak.

6.5 Låneopptak

Selskapet kan ta opp lån. Selskapets samlede låneopptak begrenses oppad til 20 000 000 kr.

7 DEFINISJONER

Følgende definisjoner gjelder for denne selskapsavtalen:

Leverandøravtale	De avtaler IKSset inngår med leverandører
Løsning	Systemer som anskaffes, eksempelvis nytt oppdragshåndteringsverktøy
Deltaker	Alle kommuner eller 110-sentraler i Norge slik de fremkommer av punkt 2
Representantskapets medlemmer	De personer som innehar myndighet til å representere en deltaker, jf. punkt 8 og som er valgt av rett organ.
Tjenestemottaker	Alle 110-sentralene som er deltakere i selskapsavtalen blir tjenestemottakere i leverandøravtaler
Systemleverandør	Leverandøren av nytt oppdragshåndteringsverktøy

8 TOLKNINGSPRINSIPPER

Selskapsavtalen skal tolkes og praktiseres i samsvar med selskapsavtalens formål, jf. punkt 3, dog slik at deltakerne ikke er forpliktet til å handle i strid med det til enhver tid gjeldende lover og forskrifter.

9 SELSKAPETS REPRESENTANTSKAP

Representantskapet er selskapets øverste myndighet.

Representantskapet skal bestå av én representant fra hver deltaker. Hver deltaker oppnevner ett medlem hver, med minst ett personlig varamedlem. Medlemmet velges for 4 -fire- år av gangen.

Det følger av IKS-loven at medlemmene av representantskapet oppnevnes av deltakerne gjennom kommunestyre eller representantskapet i deltakende IKS-selskap.

Deltakernes representanter har myndighet til å opptre på vegne av de respektive deltakerne. Hver deltaker må selv besørge at representanten har de nødvendige fullmakter i samsvar med denne selskapsavtalen.

Representantskapet velger selv leder og nestleder.

Representantene har et antall stemmer tilsvarende modellen for kostnadsfordeling punkt 6.2, og fordeler seg slik på tidspunktet for signering av avtalen (justeres årlig etter innbyggertall per 1. januar inneværende år):

Navn deltaker	110-sentral	Stemmer	Stemmer dersom Namsos ikke utløser opsjon, jf. punkt 2.2
Sør-Varanger kommune	110-sentralen for Finnmark	5	5
Tromsø kommune	110-sentralen Troms	5	6
Salten Brann IKS	110-sentralen i Nordland	6	6
Namsos kommune*	110-sentralen Namsos	5	0
Midt-Norge 110-sentral IKS	110-sentralen i Trondheim	7	8
Ålesund kommune	Møre og Romsdal 110-sentral KF	6	7
Bergen kommune	110 Vest	10	10
Rogaland brann og redning IKS	110-sentral Sør-Vest	8	9
Arendal kommune	110-sentralen Agder	7	7
Sør-Øst 110 IKS	110-sentralen Tønsberg	10	10
Oslo kommune	110-sentralen Oslo	13	13
Øst 110-sentral IKS	110-sentralen Ski	11	11
Hamar kommune	Alarmsentral Brann Innlandet	7	8
Totalt antall stemmer		100	100

* Namsos kommune har opsjon på tiltredelse av avtalen med systemleverandøren, jf. punkt 2.2.

10 REPRESENTANTSKAPETS MØTER

Representantskapets leder innkaller til representantskapsmøte minst én gang per år.

Innkalling til representantskapsmøte skal skje i tråd med de frister som gjelder i IKS-loven. Både innkalling og protokoll skal sendes representantskapets medlemmer og deltakerne.

Følgende saker skal årlig behandles av representantskapet:

1. Årsmelding og regnskap
2. Tilskudd fra deltakerne for påfølgende år
3. Budsjettrammer og økonomiplan

Følgende beslutninger ligger til representantskapet og behandles ved behov:

1. Valg av styre
2. Valg av valgkomité
3. Valg av revisor
4. Langsiktig strategi for selskapet
5. Låneopptak
6. Spørsmål om stiftelse, kjøp eller deltakelse i andre selskaper, samt inngåelse av langsiktige avtaler av økonomisk betydning

Møtelederen skal sørge for at møter i representantskapet avvikles i tråd med reglene om vedtaksdyktighet, møteplikt, møterett, møteledelse og møteprotokoll og øvrige bestemmelser i IKS-loven.

Vedtak i representantskapet fattes med flertall av de avgitte stemmer, og ellers i tråd med IKS-loven.

11 VALGKOMITE

Representantskapet skal nedsette en valgkomité og vedta instruks for valgkomiteen.

Valgperioden følger valgperioden til representantskapet. Styret fremmer innstilling på valgkomité og godtgjøring til denne. Valgkomiteen skal bestå av minst 3 -tre- medlemmer, og ha en sammensetning som representerer bredden av selskapets deltakere.

Valgkomiteen fremmer begrunnet forslag om valg av styre, leder og nestleder til representantskapet samt forslag om godtgjøring til styret.

12 SELSKAPETS STYRE OG DAGLIGE LEDELSE

Styret skal bestå av 6 -seks- medlemmer med tilsvarende antall personlige varamedlemmer.

Styret velges av representantskapet for 2 -to- år av gangen, dog slik at tre medlemmer velges hvert år. Styrets leder og styrets nestleder velges årlig av representantskapet.

Representantskapet fastsetter godtgjøring til styret etter innstilling fra valgkomiteen.

Daglig leder ansettes av styret og styret fastsetter lønn til vedkommende.

13 STYRETS ARBEID

Styremøter avvikles i tråd med reglene i IKS-loven.

Styret skal hver valgperiode fastsette en styreinstruks og en instruks for daglig leder, inkludert eventuell delegasjon av rett til å tegne selskapets firma.

Styret skal årlig evaluere eget arbeid. Oppsummering av denne evalueringen skal forelegges valgkomiteen.

14 SELSKAPETS REPRESENTASJON UTAD

Styret i fellesskap eller styrets leder og et styremedlem i fellesskap tegner selskapets firma.

Daglig leder har ansvar for selskapets daglige drift innenfor den instruks som fastsettes av styret.

15 ARBEIDSGIVERANSVAR

Styret har arbeidsgiveransvaret for de personer som til enhver tid er ansatt i virksomheten. Arbeidstakernes rettigheter etter lov og avtaleverk skal i sin helhet ivaretas av styret.

Selskapet skal være tilknyttet arbeidsgiverorganisasjon med tariffavtale.

Selskapet skal være medlem av tjenestepensjonsordning med vilkår tilsvarende kommunalt ansatte.

16 REGNSKAP OG REVISJON

Styret har plikt til å sørge for regnskapsføring i tråd med lov og forskrift, og at det foretas revisjon av selskapet.

Regnskap skal føres etter regnskapsloven, og fastsettes av representantskapet. Selskapets regnskap skal revideres av statsautorisert, registrert revisor eller av kommunal revisor. Revisor velges av representantskapet.

17 DRIFT AV SELSKAPET

17.1 Overordnet

Styret og daglig leder har det overordnede ansvaret for daglig drift av selskapet, forvaltning og oppfølging av leverandøravtaler.

For å sikre tilstrekkelig brukermedvirkning fra fagmiljøet i 110-sentralene og å gjøre de deltakende 110-sentralene i stand til å følge opp sitt lokale ansvar, opprettes det en referansegruppe.

17.2 Referansegruppen

Referansegruppen består av representanter for de deltakende 110-sentralene. Den enkelte 110-sentral skal velge hver sin representant til gruppen før det inngås leverandøravtale med systemleverandøren for nytt oppdragshåndteringsverktøy. I det denne avtalen inngås skal referansegruppen være operativ.

Referansegruppen skal rådggi i saker av prinsipiell faglig betydning for 110-sentralene.

Daglig leder kaller inn til møter etter behov, minimum hvert kvartal. Daglig leder forbereder og fremmer saker til referansegruppen. Møter kan avholdes ved fysisk oppmøte eller via digitale plattformer.

17.3 Ressurser fra deltakerne

Alle deltakere forplikter seg til å stille nødvendige ressurser til rådighet for samarbeidet.

Deltakerne skal uansett:

- a) Stille ressurser til disposisjon ved behov
- b) Avdekke og spille inn egne behov, muligheter og begrensinger
- c) Selv tilrettelegge for integrasjon og utrulling i egen 110-sentral

17.4 Forvaltning

Deltakerne har felles ansvar for forvaltning av løsninger som anskaffes under denne selskapsavtalen.

Daglig leder har ansvar for den daglige oppfølgingen av leverandøravtaler.

I forvaltningen av avtalen med systemleverandør for nytt oppdragshåndteringsverktøy skal blant annet følgende oppgaver ivaretas:

- a) Melding av feil og oppfølging mot systemleverandøren
- b) Oppfølging av rapporter og oppfølging mot systemleverandøren
- c) Følge opp SLA tjenestenivå
- d) Følge opp og implementere nye programvareversjoner
- e) Endringsbehov
- f) Systemopplæring
- g) Jevnlige og relevant kommunikasjon og informasjon med/til deltakerne

17.5 Forholdet til deltakernes eksisterende IT-systemer

Deltakerne skal samarbeide om å kartlegge eksisterende IT-systemer og sikre en kontrollert systemovergang.

Ansvar for systemovergang ligger hos den respektive deltaker.

Plan for systemovergang skal inngå i implementeringsplanen. Implementeringsplanen skal for systemovergangens vedkommende være robust for eventuelle forsinkelser i andre deler av implementeringsplanen, herunder skal det være fleksibilitet med hensyn til hvor lenge eksisterende system kan holdes i drift.

17.6 Bruksrett

Hver deltaker får en rett til å bruke løsninger anskaffet av selskapet innenfor rammene av selskapsavtalen og leverandøravtalene.

18 LOJALITET OG UTTREDEN

Selskapsdeltakerne skal opptre lojalt for å ivareta hverandres interesser.

Ved signering av denne avtalen, aksepterer deltakerne at man ikke har muligheter til å fratse selskapet så lenge avtalen for nytt oppdragshåndteringsverktøy løper.

Leverandøravtalen for nytt oppdragshåndteringsverktøy har en varighet på minimum 8 år fra leveringsdag, med opsjon på forlengelse i 2 + 2 år. Beslutning om å ikke utløse opsjon 1 skal tas senest 2 år før avtalen løper ut, mens opsjon 2 skal beslutes før opsjon 1 begynner å løpe.

Det er selskapet som beslutter eventuell utløsning av opsjonene.

Dersom det besluttes at en eller flere deltakerkommuner ikke skal ha ansvar for 110-tjenesten (jf. brann- og eksplosjonsvernloven § 16), kan den eller de deltakerne som ikke lenger skal ha slik tjeneste overføre sine rettigheter, sitt ansvar og forpliktelser etter selskapsavtalen til den deltaker som er utpekt til å overta 110-sentralens plikter fra tidspunktet endringen trer i kraft.¹ Slik overføring vil hva gjelder selskapsavtalen ikke anses som uttreden, men sammenslåing med en eller flere av avtalens øvrige deltakere. Øvrige selskapsdeltakere underrettes om endringen. Oppdatert oversikt over deltakere, innskutt kapital og antall stemmer den enkelte deltaker innehar etter sammenslåingen utarbeides som vedlegg til selskapsavtalen.

19 TAUSHETSPLIKT OG OFFENTLIGHET

Innsynsbegjæringer knyttet til anskaffelser, inngåtte avtaler og herværende selskapsavtale håndteres av selskapets styre i samsvar med offentleglova.

Deltakerne plikter å sørge for at alle de ansatte i egen organisasjon (herunder innleide ressurser) bevarer taushet i samsvar med forvaltningslovens §§ 13, 13a, 13b og 13c om det de får vite om noens personlige forhold, tekniske innretninger og fremgangsmåter ved utføring av arbeid i forbindelse med denne selskapsavtalen.

¹ Dette avsnittet gjelder tilsvarende for Namsos kommune for det tilfellet at de er deltaker etter punkt 2, men de som følge av samlokalisering slås sammen med Midt-Norge 110-sentral IKS i avtaleperioden.

20 MISLIGHOLD

I den grad en deltaker ikke kan oppfylle sine plikter etter selskapsavtalen, skal de andre deltakerne uten opphold orienteres om avviket og deltakerens plan for å rette opp avviket.

Ved mislighold av selskapsavtalen gjelder de alminnelige erstatningsrettslige regler i kontrakt.

21 TVISTER OG KONFLIKTLØSNING

21.1 Forhandlinger og mekling

Twister om fortolkning eller gjennomføring av selskapsavtalen skal først søkes løst ved forhandling mellom representanter for deltakerne.

Dersom dette ikke fører frem kan deltakerne bli enige om å søke bistand fra en omforent mekler. Kostnadene til en slik mekler dekkes av deltakerne i samsvar med finansieringsmodellen under punkt 6.2.

21.2 Domstolsbehandling og verneting

Dersom det ikke oppnås enighet etter forhandling eller mekling, kan tvisten bringes inn for de ordinære domstoler.

Verneting er Oslo kommune.

21.3 Twister med tredjepart

Deltakerne skal straks informere hverandre om klager, søksmålsvarsel, stevninger og begjæringer om andre rettergangsskritt initiert av tredjepart som har sin bakgrunn i anskaffelser eller selskapsavtalen.

Selskapet ivaretar deltakernes rettigheter ved klage, søksmål eller andre rettergangsskritt. Deltakerne skal i fellesskap drøfte og koordinere rettergangsskritt, prosesshandlinger, faktiske og rettslige standpunkter, som skal legges til grunn så langt avgjørelsene ikke har «prinsipiell betydning», jf. kommuneloven § 20-2.

Idømte/tilkjente erstatninger fordeles i samsvar med finansieringsmodellen under punkt 6.2, med mindre misligholdet kan henføres til en eller flere deltakere.

22 VARIGHET

Selskapsavtalen trer i kraft ved signering og løper inntil annet blir bestemt, se likevel punkt 18.

23 SIGNATUR

Dato:
Navn:

Sør-Varanger kommune

Dato:
Navn:

Tromsø kommune

Dato:
Navn:

Salten Brann IKS

Dato:
Navn:

Namsos kommune (se punkt 2.2)

Dato:
Navn:

Midt-Norge 110-sentral IKS

Dato:
Navn:

Ålesund kommune

Dato:
Navn:

Bergen kommune

Dato:
Navn:

Rogaland brann og redning IKS

Dato:
Navn:

Arendal kommune

Dato:
Navn:

Sør-Øst 110 IKS

Dato:
Navn:

Oslo kommune

Dato:
Navn:

Øst 110-sentral IKS

Dato:
Navn:

Hamar kommune

Veiledning til selskapsavtale for Interkommunalt selskap «Nasjonalt kommunesamarbeid for 110-sentralene IKS»

Dato: 6. oktober 2020

Under følger en kort veiledning til utvalgte bestemmelser i foreliggende selskapsavtale. Veiledningen fokuserer på de punkter der det har kommet flest innspill og spørsmål til de valgte formuleringer i avtalen.

Der veiledningen under angir «Ingen kommentar» er reguleringen i samsvar med gjeldende lov på området og anses ikke å ha særskilt prinsipiell interesse, ref. forrige avsnitt og de innspill som har innkommet.

1 FORETAKSNAVN

Styringsgruppen har besluttet selskapets navn.

Selskapet er et interkommunalt selskap (IKS) opprettet i medhold av lov om interkommunale selskaper (IKS-loven) av 29.1.1999 nr. 6

2 DELTAKERE

Deltakerne i denne avtalen er de kommunene som av sentral tilsynsmyndighet etter brann- og eksplosjonsvernloven § 16 er pålagt å etablere en nødalarmringssentral, uavhengig av om ansvaret er tillagt en vertskommune, et kommunalt foretak eller et interkommunalt selskap.

Det er kommunestyrene i kommunene der en deltaker er en vertskommune eller et kommunalt foretak og representantskapet for deltakerne som er et IKS som vedtar opprettelsen av det nye IKSet, jf. IKS-loven § 4.

Namsos kommune har opsjon på å tiltre avtalen med leverandøren av nytt oppdragshåndteringsverktøy. Beslutningen om å utløse denne opsjonen blir tatt etter at selskapsavtalen er vedtatt. Av den grunn tar selskapsavtalen gjennomgående høyde for begge alternativer, se for eksempel punkt 5 og 10.

3 SELSKAPETS FORMÅL

Selskapets formål gir rammene for hva selskapet kan påta seg av oppgaver og ansvar.

Det har kommet en del innspill knyttet til formålet. Særlig knyttet til formuleringen «... og håndtering av felles opplæring for alle 110-sentralene». Hovedinnvendingen var at dette ble en for vid angivelse av hva «felles opplæring» kan innebære. Av den grunn er formuleringen endret til «... og håndtering av felles opplæring for disse systemene for alle 110-sentralene».

Slik formålet er formulert, gir dette begrensninger for representantskapets myndighet. Representantskapet kan beslutte hvilke oppgaver som ligge innenfor formålet. Formålet

kan ikke endres uten etter et nytt vedtak i de respektive deltakernes kommunestyre/representantskap, jf. punkt 2.

For øvrig vil ikke selskapet kunne tillegges oppgaver/ansvar ut over det som følger av kommuneloven § 20-2; «*En kommune (samarbeidskommune) kan avtale med en annen kommune (vertskommune) at vertskommunen skal utføre oppgaver og treffe vedtak i saker som ikke har prinsipiell betydning*».

4 FORRETNINGSKONTOR

I følge IKS-loven § 4 skal en selskapsavtale angi den kommune der selskapet har sitt hovedkontor. Dette hovedkontoret trenger ikke være det samme som der de ansatte geografisk har sitt arbeidssted eller der selskapet har sin operative adresse. For å unngå å måtte endre selskapsavtalen etter vedtakelse, er selskapets forretningskontor angitt til Oslo kommune som sentralt plassert kommune og Norges hovedstad.

5 EIERANDEL, INNSKUDDSPLIKT OG DELTAKERANSVAR

Prosjektet og styringsgruppen har besluttet en finansieringsmodell og en modell for eierandel, innskuddsplikt og deltakeransvar basert på følgende prinsipp:

- a) 50 % fordeles likt mellom deltakerne.
- b) 50 % av fordeles mellom deltakerne etter innbyggertall per 1. januar inneværende år.

Basert på dette angir selskapsavtalen fordelingen basert på en utregning med basis i innbyggertall fra høsten 2020. Utregningen vil bli justert etter 2021 tall så snart disse foreligger første halvår 2021.

Samlet innskudd i selskapet er basert på en tanke om at selskapet bør ha en viss egenkapital ved oppstart for å dekke de utgiftene som påløper i selskapets første driftsmåneder.

6 ANDRE FORPLIKTELSER TIL SELSKAPET

Punktet angir selskapets fullmakter innenfor formålet og den kostnadsfordelingen som er besluttet for de kostnadene som på dette grunnlag vil påløpe, samt regler for fakturering.

De tidligere punktene 6.3 og 6.4 er slått sammen da innholdet i disse overlappet hverandre.

I følge IKS-loven § 22 skal en selskapsavtale angi hvorvidt selskapet kan ta opp lån og et tak for selskapets samlede låneopptak. Dette er således angitt. Det anses som fornuftig at selskapet har en viss mulighet til låneopptak dersom behovet for dette skulle oppstå. Taket er etter en helhetsvurdering satt på et nivå som ikke gir selskapet muligheter til å pådra de enkelte deltakerne for store økonomiske forpliktelser.

7 DEFINISJONER

Ingen kommentar.

8 TOLKNINGSPRINSIPPER

Ingen kommentar.

9 SELSKAPETS REPRESENTANTSKAP

Representantskapet er selskapets øverste myndighet. Hver deltaker skal oppnevne et medlem hver.

Stemmeandelen til medlemmene av representantskapet gjenspeiler antall innbyggere hvert medlem representerer. Prinsippet er det samme som for finansieringsmodellen og modellen for eierandel, innskuddsplikt og deltakeransvar. Fordelingen er basert på en utregning med basis i innbyggertall fra høsten 2020. Utregningen vil bli justert etter 2021 tall så snart disse foreligger første halvår 2021.

10 REPRESENTANTSKAPETS MØTER

Ingen kommentar.

11 VALGKOMITE

Ingen kommentar.

12 SELSKAPETS STYRE OG DAGLIGE LEDELSE

Ingen kommentar.

13 STYRETS ARBEID

Ingen kommentar.

14 SELSKAPETS REPRESENTASJON UTAD

Ingen kommentar.

15 ARBEIDSGIVERANSVAR

Ingen kommentar.

16 REGNSKAP OG REVISJON

Ingen kommentar.

17 DRIFT AV SELSKAPET

I tillegg til et styre og en daglig leder, er det ansett fornuftig med en referansegruppe for å sikre tilstrekkelig brukermedvirkning fra fagmiljøet i 110-sentralene og å gjøre de deltakende 110-sentralene i stand til å følge opp sitt lokale ansvar, opprettes det en referansegruppe. Dette reguleres i punkt 17.

18 LOJALITET OG UTTREDEN

Selskapet opprettes for å ivareta deltakernes forpliktelser i leverandøravtalen for nytt oppdragshåndteringsverktøy som har en varighet på 8 år fra leveringsdag, med opsjon på forlengelse i 2 + 2 år. På grunn av den er hovedregelen i avtalen at deltakerne ikke kan tre ut av selskapsavtalen de første 8 årene.

Det er likevel behov for å regulere hva som skal skje dersom det besluttes at en eller flere deltakerkommuner ikke skal ha ansvar for 110-tjenesten (jf. brann- og eksplosjonsvernloven § 16), Dette er regulert i punkt 18. Reguleringen skal sikre at eventuelle beslutninger om omorganisering av 110-sentralene ikke skal medføre at selskapsavtalen på nytt må vedtas av de respektive kommunestyrene/representantskapene. Det er i punktet presisert at dette også gjelder ved samlokalisering av 110-sentralene i Trøndelag i avtaleperioden.

19 TAUSHETSPLIKT OG OFFENTLIGHET

Ingen kommentar.

20 MISLIGHOLD

Ingen kommentar.

[Tidligere punkt 21 er tatt ut etter innspill fra kommuneadvokaten i Oslo. Punktet var overflødig sammen med punkt 18 om uttreden.]

21 TVISTER OG KONFLIKTLØSNING

Ved en eventuell tvist om selskapsavtalen er det naturlig at hovedregelen er å søke å løse denne ved forhandling mellom representanter for deltakerne, alternativt ved bistand fra en omforent mekler.

Alternativ tvisteløsning er besluttet å være de ordinære domstoler. Alternativet kunne vært voldgift. Sistnevnte er vurdert, men på grunn av kostnadene forbundet med en slik løsning og ønsker om åpenhet ved en eventuell domstolsbehandling, har styringsgruppen funnet at ordinær rettergang er den mest fornuftige løsningen.

Når forretningskontor er angitt til Oslo kommune, er det naturlig at verneting også legges til Oslo.

22 VARIGHET

Ingen kommentar.

23 SIGNATUR

Ingen kommentar.

NOTAT

Til: Styringsgruppen for nytt oppdragshåndteringsverktøy for 110-sentralene
Fra: Advokatfirmaet Føyen Torkildsen AS
Ansvarlig advokat: Vera Hovelsen
Dato: 1. november 2019
Vår ref.: 510268

JURIDISK VURDERING AV ULIKE SPØRSMÅL SOM MÅ AVKLARES I FORBINDELSE MED SAMARBEIDSAVTALE MELLOM 110-SENTRALENE FOR ANSKAFFELSE, IMPLEMENTERING OG FORVALTNING AV NYTT OPPDRAGSHÅNTERINGSVERKTØY

1. INNLEDNING

De 13 110-sentralene i Norge planlegger felles anskaffelse og implementering av nytt oppdragshåndteringsverktøy. Det skal gjennomføres én konkurranse og inngås avtale med én leverandør om tjenesten. Det planlegges at Statens standardavtaler SSA-T og SSA-V med visse tilpasninger, legges til grunn for avtaleforholdet mellom 110-sentralene og leverandørene.

Dette reiser spørsmålet om hvem som skal være den avtalerettslige «kunde» på den offentlige siden (110-sentralene).

Av hensyn til en koordinert oppfølging og forvaltning av avtalen og med tanke på risiko og kostnader, er det foreløpig besluttet at det bør være én «kunde» på den offentlige side, men 12/13 tjenestemottakere. Det er tenkt at «kunderepresentanten» skal ivareta den daglige avtaleoppfølgingen overfor leverandøren og koordinere kommunikasjonen med de andre sentralene. Det konkrete innholdet i forholdet mellom kunderepresentanten og alle 110-sentralene er tenkt regulert gjennom en «samarbeidsavtale om innkjøp og implementering av oppdragshåndteringsverktøy».

Overordnet er det tenkt at samarbeidet organiseres med en samarbeidsgruppe med representanter fra alle 110-sentralene som vil ha det overordnede ansvaret for oppfølgingen og forvaltningen av avtalene med leverandøren («110-forum»). Videre vil det være en av 110-sentralene som har ansvar for den daglige oppfølgingen overfor og kontakten med leverandøren (kunderepresentanten). Kunderepresentanten vil innenfor sin delegerte myndighet og sine fullmakter få ansvar for konkrete oppgaver.

Styringsgruppen for prosjektet har på denne bakgrunn bedt oss om en juridisk vurdering av en rekke spørsmål:

- Er kommuneloven til hinder for at 110-sentralene inngår en slik samarbeidsavtale?
- Kan en samarbeidsavtale innebærer noen risiko for at det etableres et rettslig subjekt?
- Hvilken myndighet kan 110-sentralene delegerer til kunderepresentanten gjennom en slik avtale? Sentrale vurderingstemaer i denne sammenheng vil være:
 - Signaturmyndighet?
 - Myndighet til generell kontraktsoppfølging, hvem kan i ulike sammenhenger opptre på vegne av 110-sentralene?
 - Myndighet til å akseptere endringer i avtalen som får kostnadmessige konsekvenser for 110-sentralene?
 - Søksmålsmyndighet?
- I hvilken utstrekning kan leverandør sende en fellesfaktura for momsformål til kunderepresentanten, eller må det sendes separate fakturaer til 110-sentralene?
- I hvilken utstrekning kan en samarbeidsavtale fordele risiko mellom 110-sentralene? (Eksempelvis solidaransvar)

Vi vil også vurdere hvilke forhold som må avklares knyttet til databehandlerstruktur.

2. KONKLUSJONER OG SAMMENDRAG

En vertskommune for en 110-sentral eller et interkommunalt selskap kan stå som kunde for avtalen med leverandøren, og øvrige 110-sentraler kan være tjenestemottakere. Følgende forutsetninger må være oppfylt:

- Inngåelsen av avtalen for kommunen utpekt som kunde i avtalen med leverandøren vil sannsynligvis være en avgjørelse av «prinsipiell betydning» etter kommuneloven og samarbeidsavtalen, som vil måtte behandles politisk i den aktuelle kommunen.
- 110-sentraler som er «tjenestemottakere» vil kunne ta denne rollen administrativt, som en del av de eksisterende fullmakter gitt til vertskommunen.
- For 110-sentraler organisert som interkommunale selskaper, kan avgjørelsen om å tre inn som tjenestemottaker tas av styret, med mindre de respektive selskapsavtaler legger denne myndigheten til representantskapet.

110-sentralene kan inngå en samarbeidsavtale om innkjøp, implementering og forvaltning av oppdragshåndteringsverktøy.

- Dette vil ikke innebære at det etableres et selvstendig rettslig subjekt.
- I samarbeidsavtalen kan det delegeres myndighet til generell kontraktsoppfølging.
- Det kan avtalereguleres hvem som kan opptre på vegne av 110-sentralene som tjenestemottakere.
- Myndighet til å akseptere endringer i avtalen med kostnadmessige konsekvenser kan også delegeres, og reguleres i samarbeidsavtalen. Forutsetningen her er at adgangen til dette ikke er større enn hva vertskommunene kan pålegge samarbeidskommunene av kostnader etter avtalene for de aktuelle 110-sentralene.
- Partene står fritt til å regulere ansvar og risiko, så lenge dette gjøres forholdsmessig.

Det knytter seg noe usikkerhet til om Skatteetaten vil godta en fellesfaktura med påfølgende viderefakturering til 110-sentralene som grunnlag for mva-refusjon. Det såkalte Rundskriv 40 gir holdepunkter for at dette vil aksepteres, men en sikker avklaring av dette spørsmålet vil kreve innhenting av en bindende forhåndsuttalelse fra Skatteetaten.

Hver 110-sentral (vertskommune/IKS) vil være behandlingsansvarlig for personopplysninger som behandles i oppdragshåndteringsverktøyet. Det vil være behov for en databehandleravtale med

leverandøren, hvor en kommune kan være kontaktpunkt for de behandlingsansvarlige (kunden i avtalen), men hvor hver 110-sentral vil måtte ha instruksjonsmyndighet til leverandøren når det gjelder behandling av personopplysninger.

3. HVLKE BEGRENSNINGER LEGGER KOMMUNELOVEN OG BRANN- OG EKSPLOSJONSVERNLOVEN?

3.1. Utgangspunkter – forholdet til ny kommunelov

Ny lov om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) ble vedtatt 22. juni 2018. Lovens bestemmelser trer i kraft på ulike tidspunkter. De sentrale bestemmelser i denne sammenheng har alle tredd i kraft innen utløpet av oktober d.å.¹ Derfor legges den nye lovens bestemmelser til grunn i det følgende.

Hver kommune er et eget rettssubjekt, og kan ta avgjørelser på eget initiativ og ansvar, jf. § 2-1. Spørsmålet i det følgende er om kommuneloven eller brann- og eksplosjonsvernloven hindrer et samarbeid slik dette er beskrevet under punkt 1, eller om bestemmelser i loven legger så store begrensninger på et slikt samarbeid at det bør organiseres på en annen måte enn beskrevet under punkt 1.

Kommuneloven åpner for interkommunalt samarbeid, jf. kommuneloven § 17-1. Dette kan foregå «gjennom et interkommunalt politisk råd, kommunalt oppgavefelleskap, vertskommunesamarbeid, interkommunalt selskap, aksjeselskap eller samvirkeforetak, en forening eller på en annen måte som det er rettslig adgang til». Det er dermed vide muligheter for kommunene til å velge organisasjonsform for interkommunalt samarbeid, som 110-sentralene og samarbeidet om oppdragshåndteringsverktøyet her.

3.2. Rettsgrunnlaget for de eksisterende 110-sentralene

Brannvern er et kommunalt ansvar, jf. lov 14. juni 2006 nr. 20 om brann og eksplosjonsvern (brann- og eksplosjonsvernloven) § 9. Kommunen kan gjennom avtale overlate brannvesenets oppgaver og ledelse helt eller delvis til en annen kommune, virksomhet el. Kommunen må i slike tilfeller etablere ordninger som sikrer at all myndighetsutøvelse etter loven skjer under kommunens formelle ansvar, jf. § 9 fjerde ledd. Forskrift 26. juni 2002 nr. 729 om organisering og dimensjonering av brannvern har følgende bestemmelse om nødalarmeringssentral:

§ 16. Nødalarmeringssentral

Sentral tilsynsmyndighet kan pålegge en kommune å etablere en nødalarmeringssentral for mottak av meldinger om branner og andre ulykker innen en fastsatt region som kan omfatte flere kommuner. De kommuner som omfattes av den fastsatte regionen plikter å knytte seg til nødalarmeringssentralen og med grunnlag i avtale bære sin andel av kostnadene ved etablering og drift av sentralen.

Nødalarmeringssentralen skal bemannes, utrustes og opereres slik at den til enhver tid fyller behovet for mottak og registrering av nødmeldinger, alarmering av mannskaper og kommunikasjon med innsatsstyrkene og den som melder ulykken

¹ Jf. kommuneloven (2018) § 31-1.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) har 15. juni 2016 fattet vedtak om «nye 110-regioner og samlokalisering av nødmeldingstjenesten», med hjemmel i forskriften § 16. I vedtaket fastsettes det en regionstruktur, og en kommune i hver region pålegges å etablere en sentral for regionen. De kommuner som omfattes av den fastsatte regionen plikter å knytte seg til nødalarmeringssentralen og med grunnlag i avtale bære sin andel av kostnadene ved etablering og drift av sentralen. Innenfor rammene gitt av lov, forskrift og DSBs vedtak bestemmer kommunene selv hvordan 110-tjenesten skal organiseres, herunder hvilken modell for interkommunalt samarbeid som er mest hensiktsmessig for drift av 110-tjenesten i regionen. 110-sentralene har følgelig ulike organisasjonsformer: Vertskommunesamarbeid, kommunal etat og interkommunalt selskap.

3.3. Vurdering

For de 110-sentralene som er organisert som (del av) interkommunalt selskap, vil inngåelsen av både samarbeidsavtale og eventuell avtale med leverandør kunne fattes av styret, jf. lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskap § 13.²

For de 110-sentralene som er organisert som kommunalt foretak, vil inngåelsen av både samarbeidsavtale og eventuell avtale med leverandør kunne fattes av styret, jf. kommuneloven § 9-8.³ For å få virkning for samarbeidskommunene, må dette likevel skje innenfor fullmaktene gitt gjennom vertskommunesamarbeidet, jf. nedenfor.

- Hvor det er inngått vertskommunesamarbeid, vil vertskommunens fullmakter til å inngå avtalen bero på avtalens innhold. For den gjennomgatte vertskommuneavtalen for Innlandet, er vertskommunen gitt i oppdrag å ha «ansvar for anskaffelse, drift og vedlikehold av 110-sentralens utstyr og inngå nødvendige avtaler med tredjepart knyttet til drift av sentralen.» Delegasjonene i avtalen gjelder imidlertid ikke «saker av prinsipiell betydning», noe som også følger av kommuneloven selv, jf. § 20-2.

Av forarbeidene til endring i tidligere kommunelov, Ot. prp. 95 (2005-2006), fremgår det at begrepet skal ha samme betydning som tilsvarende begrensning i administrasjonssjefens myndighet. Om denne myndigheten heter det i forarbeidene til tidligere kommunelov, Ot. prp. nr. 42 (1991-1992) s. 277 at «[b]estemmelsen innebærer en utvidelse av delegasjonsadgangen i forhold til gjeldende rett hvor uttrykket «kurante saker» er ansett for å sette relativt snevre rammer for delegasjon av myndighet til administrasjonen.

Videre heter det der at:

«I formuleringen «saker som ikke er av prinsipiell betydning» ligger det en skranke både med hensyn til hva delegasjonen kan gå ut på og med hensyn til hvordan fullmakten kan benyttes. Det vil ikke være anledning til å delegere generell avgjørelsesmyndighet til administrasjonen i saker som etter sin art må anses for å være av prinsipiell betydning, og delegasjonsvedtaket må leses med den begrensning at den som har fått delegert myndighet har plikt til å gå tilbake til det folkevalgte organet hvis en enkeltsak innenfor en generell fullmakt må anses å ha prinsipiell betydning. Hva som er av prinsipiell betydning må fastsettes ikke bare ut fra vedtakets karakter og konsekvenser, og ut fra kommunens eller fylkeskommunens størrelse, men også ut fra en vurdering av i hvilken utstrekning de viktige

² Hvis ikke selskapsavtalen krever at en slik avgjørelse krever godkjenning av representantskapet, § 7 annet ledd.

³ Hvis ikke vedtektene krever at en slik avgjørelse fattes av kommunestyret, jf. § 9-10.

skjønnsmessige sider av den aktuelle avgjørelsen må anses klarlagt gjennom politiske vedtak, instruksjer eller tidligere praksis. Bestemmelsen gir dermed kommunestyret og fylkestinget et vidt spillerom for å vurdere hva som i det enkelte tilfelle er forsvarlig og hensiktsmessig. Det forhold at et mindretall blant de folkevalgte er uenig i avgjørelsen, og ønsker en kursomlegging, medfører ikke i seg selv at saken må anses å være av «prinsipiell betydning» så lenge det ikke er inntrådt nye omstendigheter som innebærer at det er en nærliggende mulighet for at det vil være mulig å oppnå flertall for en omlegging.»

Det må dermed foretas en konkret vurdering av vedtakets karakter og konsekvenser, ut fra kommunens og fylkeskommunens størrelse.

Gitt at gjeldende avtale med leverandør vil gå ut, og det er avklart at anskaffelse av et nytt system for oppdragsstyring må foretas av kommunene, er det et begrenset handlingsrom for en prinsipiell avgjørelse om å ikke anskaffe et slikt system. Dette er særlig siden kommunene har en lovbestemt plikt til å ha en nødmeldingssentral, som skal utrustes slik at den til enhver til fyller behovet for mottak og registrering av nødmeldinger, alarmering av mannskaper og kommunikasjon med innsatsstyrkene og den som melder ulykken, jf. forskriften § 16.

Anskaffelser til bruk i selve sentralen ligger også innenfor vertskommunens/IKSets ansvar og myndighet etter de gjennomgåtte samarbeidsavtalene/vedtektene.

For den kommunen som skal stå som kunde, vil anskaffelsen imidlertid innebære større forpliktelser utad og potensielt mer risiko. Her må vurderingen gjøres ut ifra kontraktssummens størrelse totalt sett, og det er mye som tyder på at inngåelsen av avtale med leverandør og samarbeidsavtale vil utgjøre en avgjørelse av «prinsipiell betydning» for denne.

4. RISIKO FOR RETTSLIG SUBJEKT?

En samarbeidsavtale kan i visse tilfeller anses som et eget rettssubjekt. Det mest nærliggende tilfelle er når to eller flere samarbeidspartnere utøver næringsvirksomhet sammen. Dersom dette er tilfelle, skal samarbeidet anses som et ansvarlig selskap, jf. selskapsloven § 1-1. Konsekvensen av å være et eget rettssubjekt, er blant annet at selskapet vil være et eget subjekt i formuerettslige, prosessrettslige, forvaltningsrettslige, og strafferettslige forhold. Hvorvidt samarbeidet kan karakteriseres som et ansvarlig selskap er ikke avhengig av om samarbeidet er registrert som et ansvarlig selskap i Brønnøysundregistrene. Det avgjørende for vurderingen er om partene reelt sett utøver næringsvirksomhet sammen. Kjennetegn på en næringsvirksomhet er at samarbeidet drives for egen regning og risiko, har et visst omfang og en viss varighet, og samarbeidet skal over tid være egnet til å gi overskudd.

I dette tilfellet er formålet med samarbeidet at partene i fellesskap skal anskaffe og implementere nytt oppdragshåndteringsverktøy for 110-sentralene ved at det skal gjennomføres én konkurranse og at det skal inngås avtale med én leverandør om tjenesten. Dette er en leveranse som skal benyttes i sin helhet i partenes aktivitet. Det er i dette tilfelle mer nærliggende å anse formålet med samarbeidet som en felles innkjøpsordning, enn at formålet er å drive en næringsvirksomhet sammen. Det kan i tillegg vanskelig hevdes at samarbeidet i seg selv er egnet til gå i overskudd. På denne bakgrunn er vår oppfatning at det er liten risiko for at samarbeidet i seg selv vil bli ansett som et eget rettssubjekt.

5. ADGANG TIL DELEGASJON AV MYNDIGHET?

5.1. Innledning

Spørsmålet i det følgende er om de øvrige 110-sentralene kan delegere til en kommune (vertskommune for en 110-sentral) å inngå avtale om med leverandøren av systemet, og hvordan dette i så fall bør gjennomføres.

Hverken den gjennomgåtte samarbeidsavtalen for Innlandet eller Asker, Bærum og Oslo åpner for at vertskommunene kan inngå avtale om leveranse for alle landets 110-sentraler *som del av vertskommunesamarbeidet*. Dette kan være en avgjørelse av prinsipiell betydning som krever politisk behandling, og er dermed utenfor det administrative vertskommunesamarbeidets rammer. En slik anskaffelse vil også være utenfor oppgavefordelingen omhandlet i de gjennomgåtte samarbeidsavtalene for Innlandet og Asker, Bærum og Oslo. Kunden må dermed være en spesifikk kommune, mens leveransen kan inngå i de respektive samarbeid om 110-sentraler.

5.2. Signaturmyndighet

Den valgte kommunen vil kunne forplikte seg selv på vanlig måte, og vil ikke ha signaturmyndighet for de øvrige 110-sentraler. Så lenge sistnevnte er tjenestemottakere i avtalen, vil det heller ikke være nødvendig å kunne forplikte disse rettslig.

5.3. Myndighet til å opptre på vegne av 110-sentralene

Den valgte kommunen vil i kraft av avtalen med leverandør kunne foreta kontraktuelle valg med virkning også for tjenestemottakerne. Det interne forholdet mellom kunde og tjenestemottakere vil måtte reguleres i samarbeidsavtalen mellom disse.

5.4. Aksept av endringer med kostnadmessige konsekvenser

Som kunde kan den valgte kommunen, i forholdet til leverandøren, akseptere endringer også med kostnadmessige konsekvenser. Det er kunden som vil bli bundet av disse vis-a-vis leverandøren. Avregning, og intern godkjenning av endringer, vil kunne reguleres i samarbeidsavtalen med intern virkning for de deltagende 110-sentralene.

5.5. Søksmålsmyndighet

Det vil være kommunen som inngår avtalen som kunde som kan ta ut søksmål, og som vil være rette adressat for et eventuelt søksmål fra leverandøren.

6. FELLESAKTURA FOR MOMSFORMÅL

6.1. Utgangspunkt

Spørsmålet om systemleverandøren kan sende fellesfaktura eller ikke, har først og fremst betydning for kjøpernes adgang til å få merverdiavgift kompensert gjennom Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. (kompensasjonsloven). Kompensasjonsloven gir blant andre kommuner, fylkeskommuner og interkommunale og interfylkeskommunale sammenslutninger rett til å kreve kompensasjon for anskaffelser til bruk i kompensasjonsberettiget virksomhet. Også et KF og et IKS kan ha rett til kompensasjon. Loven inneholder enkelte begrensninger i kompensasjonsretten. I det følgende forutsettes at anskaffelsen av oppdragshåndteringsverktøyet er til bruk i kompensasjonsberettiget virksomhet, og heller ikke omfattes av noen av lovens unntak.

Spørsmålet er om det er skranker for hvordan leverandøren må innrette sin fakturering for at 110-sentralene skal kunne kreve kompensasjon etter kompensasjonsloven.

I tillegg til at en anskaffelse må være til bruk i kompensasjonsberettiget virksomhet, er det også et vilkår at anskaffelsen er tilstrekkelig legitimert (dokumentert). I utgangspunktet kreves at det enkelte subjekt har mottatt en faktura påført eget navn og adresse eller organisasjonsnummer. Dette fremgår av kompensasjonsloven § 12, jf. bokføringsloven § 10 og bokføringsforskriften § 5-5, jf. § 5-1.

6.2. Rundskriv 40

Fra dette utgangspunktet er det imidlertid gjort unntak dersom partene benytter metoden som er beskrevet i Skattedirektoratets Rundskriv nr. 40 av 29. september 1975 (Rundskriv 40). Rundskrivet gjelder innkjøp av driftsmiddel i sameie, og gir aksept for at hver «sameier» kan kreve fradrag for sin forholdsmessige andel merverdiavgift selv om fakturaen kun er utstedt til en av dem. Bruk av Rundskriv 40-modellen forutsetter at strenge formkrav følges. Det må inngås avtale mellom partene om fellesanskaffelse («kostnadsdelingsavtalen»), samt utarbeides fordelingsliste som viser hvilken del av kostnaden den enkelte skal bære. Mottaker av fakturaen fradragsfører sin andel av mva, og videresender deretter en delnota og kopi av originalfakturaen til de øvrige partene, som deretter kan kreve fradrag for sine respektive andeler.

Rundskriv 40-modellen gjaldt opprinnelig fradrag for merverdiavgift etter Merverdiavgiftsloven. Skatt øst har imidlertid i en Bindende forhåndsuttalelse av 31. mai 2018 lagt til grunn at prinsippene også kan benyttes på kompensasjonsrettens område.

Etter forvaltningspraksis gjelder Rundskriv 40-modellen ved kjøp av driftsmidler i sameie og ved anskaffelse av vanlige/typiske driftskostnader for felles bruk. Videre har det vært lagt til grunn at det må være en av partene som skal dekke kostnaden, og ikke en ekstern part, som står som fakturamottaker.

6.3. Vurdering

I utgangspunktet må systemleverandøren sende faktura til hver og en av 110-sentralene for at disse skal være legitimert til å kreve kompensasjon for mva.

Som beskrevet ovenfor kan Rundskriv 40-modellen etter langvarig forvaltningspraksis benyttes ved anskaffelser av driftsmidler i sameie og av felles driftskostnader. Derimot ligger det ikke innenfor ordningen at flere avgiftspliktige/kompensasjonsberettigede virksomheter går sammen om innkjøp for å oppnå rabatt hos leverandør, men hvor det ikke foreligger noen felles bruk av anskaffelsen. Et eksempel på dette kan være innkjøpssamarbeid om to kopimaskiner, hvor partene skal ha eksklusiv rådighet over hver sin kopimaskin.

I dette tilfellet anskaffes et felles oppdragshåndteringsverktøy, og det er forutsatt at hver part får bruksrett til løsningen. Det kan etter vårt syn argumenteres med at partene i fellesskap anskaffer en immateriell eiendel. Selv om Rundskriv 40 i mange tilfeller benyttes ved anskaffelse av fysiske eiendeler, ser vi ingen prinsipielle innvendinger mot at modellen gis tilsvarende anvendelse ved anskaffelse av immaterielle eiendeler. Etter vår oppfatning er det derfor gode muligheter for at modellen kan benyttes når 110-sentralene går sammen om anskaffelse av oppdragshåndteringsverktøy. Likevel er det slik at Rundskriv 40-modellen representerer et brudd med den klare hovedregel om at faktura må stiles til den enkelte part for at denne skal kunne kreve fradrag/kompensasjon. Modellen er ikke lovfestet, men utelukkende basert på forvaltningspraksis,

og det bør utvises varsomhet med å benytte modellen ved anskaffelser som skiller seg fra de som tidligere har blitt akseptert.

Siden det her er snakk om betydelige summer, mange parter er involvert, og det er noe uklarhet ved om løsningen kan kategoriseres som et driftsmiddel eller typisk driftskostnad, kan det være hensiktsmessig å søke sikkerhet ved anmodning til Skatteetaten om bindende forhåndsuttalelse.

Det er kun anledning til å få bindende forhåndsuttalelse for disposisjoner som ikke allerede er gjennomført. Det bindende forhåndsuttalelsen må foreligge før igangsetting av disposisjonen. En disposisjon anses i denne sammenheng som igangsatt dersom den aktuelle prosessen ikke lenger kan reverseres med skattemessig virkning. Skjæringstidspunktet i vår sak vil dermed være senest før kontrakt signeres med systemleverandøren.

Saksbehandlingstid for anmodninger om bindende forhåndsuttalelser er normalt fire uker fra fullstendig anmodning er mottatt, jf. skatteforvaltningsforskriften § 6-1-6 (1).

Til opplysning er det, dersom tiden ikke tillater innhenting av bindende forhåndsuttalelse, et alternativ å be skattekontoret om en veiledende fortolkningsuttalelse. Selv om en slik uttalelse ikke har bindende virkning, gir den normalt god sikkerhet for at partenes avgiftshåndtering er i tråd med gjeldende regelverk.

Dersom Rundskriv 40-modellen kan anvendes, er det uansett et vilkår at de ulike kompensasjonssubjektene er parter i den underliggende kostnadsdelingsavtalen, og at delnota stiles til disse.

7. DATABEHANDLERSTRUKTUR

Vertskommunen eller det interkommunale selskapet som drifter 110-sentralen vil være *behandlingsansvarlig* for personopplysningene som behandles i løsningen, jf. personvernforordningen artikkel 4 (7), siden disse bestemmer «*formålet med behandlingen av personopplysninger og hvilke midler som skal benyttes*». Det er ikke tale om delt behandlingsansvar mellom sentralene, siden hver sentral vil ha sine hendelser og selv bestemmer hvordan disse skal håndteres.

Det vil være behov for en databehandleravtale med leverandøren, siden denne vil behandle personopplysninger «på vegne av» de behandlingsansvarlige, jf. personvernforordningen artikkel 4 nr. 8. Slik behandling av personopplysninger vil være aktuelt i implementeringsfasen, ved test og i den grad leverandøren skal ha tilgang til løsningen i drift.

I motsetning til for øvrige forhold i anskaffelsen og drift kan ikke en behandlingsansvarlig fraskrive seg retten til å selvstendig beslutte spørsmål om behandling av personopplysninger. Det er ingenting i veien for at instruksjer til leverandøren kanaliseres gjennom et felles kontaktpunkt (kunden), men her kan det ikke tas for eksempel flertallsbeslutninger.

Advokatfirmaet Føyen Torkildsen AS